

◆ Aliyâr Arslan

Artık

Bedenim yaşlandı, ruhum yoruldu
Tutmuyor ayağım dizlerim artık
Düz yollarda bile yerler yarıldı
Eğri büğrü gider izlerim artık

Beş adımlık hedef fizan gibidir
İlk adımım âlem gezen gibidir
Meltemli rüzgârlar hazan gibidir
Şubatı aratmaz yazlarım artık

Her salise hücrelerim ölürken
Gerisine fosilleri kalırken
Eskiden hayattan keyif alırken
Kalmadı âleme hazlarım artık

Koskoca şu dünya bir başıma dar
Sebebi yanımda olmayan o yar
Gidem desem her adımda engel var
Erciyes'e rakip düzlerim artık

Diyeceğim çok ancak bilene derim
Yıllardır sinemde saklı dertlerim
Dar günümde selam kesti dostlarım
Geçmiyor kimseye nazlarım artık

Yumruğumu balyoz etsem döşüme
Giden gitti geri dönmez boşuna
Aliyâr örende yalnız başıma
Toprağı değniyor gözlerim artık

